

Psalm 21

¹ Kierownikowi chóru. Psalm. Dawidowy.

² Panie, król się weseli z Twojej potęgi, jak bardzo się cieszy z Twojej pomocy!

³ Spełniłeś pragnienie jego serca i nie odmówiłeś błagania warg jego.

⁴ Bo go uprzedzasz pomyślnymi błogosławieństwami, koronę szczerozłotą wkładasz mu na głowę.

⁵ Prosił Ciebie o życie: Ty go obdarzyłeś długimi dniami na wieki i na zawsze.

⁶ Wielka jest jego chwała dzięki Twej pomocy, ozdobiłeś go blaskiem i dostojeństwem.

⁷ Bo go czynisz błogosławieństwem na wieki, napełniasz go radością przed Twoim obliczem.

⁸ Król bowiem w Panu pokłada nadzieję i z łaski Najwyższego się nie zachwieje.

⁹ Niech spadnie Twa ręka na wszystkich Twoich wrogów; niech znajdzie Twa prawica tych, co nienawidzą Ciebie.

¹⁰ Uczyni ich jakby piecem ognistym, gdy się ukaże Twoje oblicze. Niech Pan ich pochłonie w swym gniewie, a ogień niechaj ich strawi!

¹¹ Wytrać ich potomstwo z ziemi, usuń ich plemię spośród synów ludzkich!

¹² Choćby zamierzili zło przeciwko Tobie, choćby uknuli podstęp, nie dopną niczego,

¹³ bo Ty ich zmusisz do ucieczki, z Twego łuku będziesz mierzyć w ich twarze.

¹⁴ Powstań, Panie, w swej potędze, chcemy śpiewać i moc Twoją sławić.

Wszystko jest darem Boga. Wspólnota, która gromadzi się na liturgii wielbi Boga i dziękuje za łaski udzielone królowi. Wcześniejsze modlitwy króla zostały wysłuchane. Bóg okazał swą moc i pełną miłości łaskawość. Prośba króla dotyczyła ocalenia jego życia. Być może chodzi tu o wydarzenia związane z mającą się odbyć bitwą, czy najazdem wrogów. Król nie pokładał ufności we własnych siłach. Nie zwycięża własną mocą. Czuje się całkowicie zależny od Boga i wszystkiego oczekuje od swojego Pana i Zbawcy. I został wysłuchany. Boże obdarowanie i łaska wyrażają się nie tylko w ocaleniu życia, ale w potwierdzeniu szczęśliwego panowania, koronie chwały. Boże błogosławieństwo staje się źródłem radości i jeszcze bardziej umacnia ufność króla wobec Boga.

Bóg zwycięża zło. Dziękczynienie przeradza się w błaganie. Zwycięstwo odniesione przez króla nie jest ostateczne i definitywne. Ciągłe pojawiają się nowe zagrożenia. Wszystko to, co ma nadejść, zostaje powierzone trosce miłosiernego Boga. Wrogowie ludu Boga, są przedstawieni jako wrogowie samego Boga. Dlatego też sam Bóg ma stanąć w obronie swoich wybranych i usunąć wszystko to, co może ich niszczyć.

Chcemy śpiewać i sławić Twoją moc. Wszystko staje się okazją do uwielbianie Boga. Liturgia łączy w sobie wspomnianie przeszłych wydarzeń oraz powierzanie Bogu tego, co ma nadejść. Teraźniejszość łączy w sobie przeszłość z przyszłością, a Bóg chce działać w naszym „dziś”, które staje się przestrzenią spotkania i doświadczania Bożych zmiłowań.

„Widzimy natomiast Jezusa, który mało od aniołów był pomniejszony, chwałą i czcią ukoronowanego za cierpienia śmierci, iż z łaski Bożej za wszystkich zaznał śmierci. Przysłało bowiem Temu, dla którego wszystko i przez którego wszystko, który wielu synów do chwały doprowadza, aby przewodnika ich zbawienia udoskonalił przez cierpienie”. (Hbr 2,9-10)

Panie Jezu Chryste, w Tobie dokonuje się ostateczne zwycięstwo Boga nad złem i objawienie się Bożej mocy i miłości, spraw, prosimy, abyśmy potrafili dostrzegać w naszym życiu ślady Twojej obecności i Twego działania oraz żyli w pełnym ufności zawierzeniu Tobie, który żyjesz i królujesz na wieki wieków, amen.

S.M. Judyta Pudełko pddm